

יוסי השקרן

על פי שירו של יוליאן טובים

"יוסי, האם השלכת, כפי שביקשתי, את המכתב לתיבת דואר?"
"..מכתב, דודה...? כן השלכתי, דודה יקרה."
"אתה בטוח, יוסי? אינך משקר?"
"אבל דודה אהובה, בוודאי שאינני משקר!"
"הי יוסי, אתה משקר! מוטב שתודה!"
"איך אשקר, דודה יקרה. לא יתכן הדבר!"
"דוד לאון מחכה למכתב הזה, אז מוטב שתגיד."
"נו, בהן צדק! ואני זוכר כל הפרטים:
המכתב היה לדוד לאון.
והתיבה הייתה אדומה.
והמעטפה.. כזו, רגילה,
שוב דבר מיוחד.
ועל המעטפה שם של הדוד
ועיר לודז', ורחוב עם מספר.
אני זוכר את הכל:

הבול היה עם ציור של בלבדר,
וכשהשלכתי את המכתב לתיבה
בדיוק עבר אבא של דינה.
וגם קצין אחד השליך מכתב,
גבוה, גבוה,
כזה גבוה שהיה צריך להתכופף
כשהשליך את המכתב.
ועברה מונית וגם עגלה,
ומישהו הוביל פרה.. ואוטו צפצף,
ועברו שלוש ילדות,
כשהשלכתי את המכתב לתיבה..."

דודה נענעה בראשה,
פתחה עיניים רחב בפליאה:
"הו יוסי, יוסי!
הרי לא נתתי לך
שום מכתב להשליך לתיבה!"